

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigusega, eelkõige kolmanda elukindlustusdirektiivi⁽¹⁾ artikliga 31 ja teise elukindlustusdirektiivi⁽²⁾ artikli 15 lõikega 1, tõlgendatuna olenevalt asjaoludest koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 38, on vastuolus riigisisese õigusnormid, mille kohaselt edastatakse tarbijatele antav kohustuslik teave täielikult alles koos kindlustuspoliisiga pärast seda, kui tarbija on esitanud avalduse (nn poliisimudel)? Kui küsimusele vastatakse jaatavalt: kas ainult sellest tuleneb tarbijale vastuväite esitamise õigus, see tähendab õigus nõuda kindlustuslepingu tagasitaitmist? Kas kõnealuse õiguse kasutamist võib takistada õiguse kaotamise või kuritarvitamise vastuväide?
2. Kas kindlustusandjal, kes on jätnud tarbijale vastuväite esitamise õiguse kohta teabe andmata või on andnud kõnealuse õiguse kohta üksnes ebaõiget teavet, on keelatud tugineda sellest tarbijale tulenevate õiguste – eelkõige vastuväite esitamise õiguse – vastu väitele, et õigus on kaotatud või et seda on kuritarvitatud?
3. Kas kindlustusandjal, kes on jätnud tarbijatele antava kohustusliku teabe andmata või on andnud üksnes mittetäielikku või ebaõiget teavet, on keelatud tugineda sellest tarbijale tulenevate õiguste – eelkõige vastuväite esitamise õiguse – vastu väitele, et õigus on kaotatud või et seda on kuritarvitatud?
4. Kas liidu õigusega, eelkõige teise elukindlustusdirektiivi artikli 15 lõikega 1, kolmanda elukindlustusdirektiivi artikliga 31 ja direktiivi 2002/83⁽³⁾ artikli 35 lõikega 1, tõlgendatuna olenevalt asjaoludest koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 38, on vastuolus riigisisese õigusnormid või riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt pannakse kindlustusvõtjale – kes on põhjendatult kasutanud vastuväite esitamise õigust – selgitamis- ja tõendamiskoormis seoses kindlustusandja enda saadud kasu väljaarvutamisega? Kas liidu õigus, eelkõige tõhususe põhimõte, näeb selliselt jaotatud selgitamis- ja tõendamiskoormise lubatavuse korral ette, et kindlustusvõtjal on vastukaaluks õigus nõuda kindlustusandjalt teavet või saada muud abi, et oma nõudeid maksma panna?

⁽¹⁾ Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta ning millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (EÜT 1992, L 360, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 8. novembri 1990. aasta direktiiv 90/619/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 79/267/EMÜ (EÜT 1990, L 330, lk 50).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT 2002, L 345, lk 1; ELT eriväljaanne 06/06, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 24. novembril 2022 – kriminaalmenetlus

(Kohtuasi C-722/22)

(2023/C 45/21)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Eelotsuse küsimus

Kas raamotsuse 2005/212/JSK⁽¹⁾ artikliga 2 koostoimes artikli 1 kolmanda taandega on kooskõlas riigisisese õiguse tõlgendus, millest tuleneb, et kuriteovahendina ei tule konfiskeerida sõidukit (sadulveok ja poolhaagis), mida on organiseeritud kuritegeliku ühenduse liikmed kasutanud suure koguse maksumärgita aktsiisikauba (sigaretid) hoidmiseks ja veoks?

⁽¹⁾ Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist (ELT 2005, L 68, lk 49).